

צו לפי סעיף 41 לפקודת הרופאים (נוסח חדש), התשל"ז-1976

החלטה 6-12

בפני:

השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב

בעניין שבין:

הקובל

המשנה למנכ"ל משרד הבריאות

ע"י ב"כ - עו"ד שרה שר-לב

לבין:

הנקבל

ד"ר אברהם ברקאי

ע"י ב"כ - עו"ד ערן קייזמן

ה ח ל ט ה

העובדות

1. ד"ר אברהם ברקאי הינו רופא מורשה ובעל תואר מומחה ברפואת ילדים (להלן – **ד"ר ברקאי או הנקבל**). עובר לשנת 2010, נהג הנקבל לצפות בסרטים ותמונות תועבה בן הופיעו קטינים בעירום, שחלקם אף הציגו את הקטינים כשהם מקיימים יחסי מין (להלן – **פרסומי התועבה**). הנקבל נהג לאסוף את פרסומי התועבה ממקורות שונים, לרבות מהאינטרנט, וכן נהג להפיצם ולפרסמם באמצעות המחשב שהיה ברשותו.

פסיקת בתי המשפט

2. בגין מעשיו אלה, הוגש נגד ד"ר ברקאי, ביום 24.10.10, כתב אישום לבית משפט השלום בחיפה (ת"פ 46429-10-10), בו יוחסו לו עבירות של פרסום תועבה – ריבוי עבירות לפי סעיף 214(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, והחזקת פרסומי תועבה – ריבוי עבירות, לפי סעיף 214(ב3) לחוק העונשין.

לאחר שכפר באשמות המיוחסות לו, התנהל משפט הוכחות, בסיומו הורשע הנקבל בשתי העבירות שיוחסו לו בכתב האישום (למעט היסוד של "ריבוי עבירות" שבאישום השני), ונגזר עליו עונש של 18 חדשי מאסר בפועל וששה חדשי מאסר על-תנאי.

3. שני הצדדים ערערו לבית המשפט המחוזי בחיפה על הכרעת הדין – אך ערעוריהם נדחו (ע"פ 1191-04; ע"פ 37958-04-12). עם זאת, קיבל ביהמ"ש המחוזי, ברוב דעות, את ערעורו של ד"ר ברקאי על חומרת העונש שהוטל עליו ע"י בימ"ש השלום, והמירו בענש של ששה חדשי מאסר, שירוצו בעבודות שירות, מאסר ע"ת למשך תשעה (9) חדשים, וקנס כספי בסך 20,000 ש"ח. לדעת שופט במיעוט, היה מקום להותיר את הענש של 18 חדשי מאסר בפועל – על כנו.

שופטי הרוב קבעו בפסק הדין, בין היתר, כדלהלן:

"... תעשיית הפורנוגרפיה המתעדת קטינים בעירום או כאלה הנוטלים חלק בפעילות מינית, מעוררת סלידה ומחייבת תגובה הולמת בניסיון לגונן על אותם קטינים חסרי ישע. יחד עם זאת, יש לזכור כי תרומתו של המערער לאותה תעשייה בזויה, הינה תרומה עקיפה. המערער לא נטל חלק פעיל בתיעוד אותם קטינים ואף לא רכש את החומרים שהחזיק בכסף באופן שניתן לומר כי עודד ותמך כספית בתעשיית הפורנוגרפיה הפדופילית" (פסקה 44 לפסק הדין).

עוד התייחס בית המשפט לנסיבותיו האישיות של הנקבל, ולעובדה שמדובר באב חד-הורי המגדל את בנו המאומץ בן התשע, וכי כליאתו מאחורי סורג ובריח עלולה לפגוע קשות בבנו.

4. בעקבות הרשעתו של הנקבל במעשים שיוחסו לו והענשים שנגזרו עליו, הגיש המשנה למנכ"ל משרד הבריאות, ד"ר בעז לב, קובלנה כנגדו, על כך שגילה התנהגות שאינה הולמת רופא מורשה והורשע בעבירה פלילית, לפי סעיף 145(1) וסעיף 45(5) לפקודת הרופאים [נוסח חדש], התשל"ז-1977.

דו"ח ועדת המשמעת

5. בבואה להמליץ על העונש לו ראוי הנקבל, ציינה הוועדה את חומרת מעשיו, אך הדגישה, בעקבות דו"ח מסוכנות שקיבלה אודותיו, כי: "נראה לוועדה כי הנקבל אינו מסוכן לציבור לקוחותיו ולפיכך, אין מניעה שלא להתיר לו לשוב לעבודתו כרופא".

עם זאת, ציינה הוועדה כי:

"... יש לזכור כי מדובר בעבירת משמעת שאינה קלה וכי שומה על הוועדה לערוך את האיזון הנכון בין טובת הכלל ובין טובת הנקבל.

...

יש לזכור, כי הנקבל לא עשה כל מעשה או מחדל שפגע בקטין כלשהו והוא אף לא הואשם בכך".

לפיכך, המליצה הוועדה להתלות את רישיונו של הנקבל לשנתיים, בניכוי תקופת ההתלייה עד כה. כמו כן המליצה הוועדה, בהסכמת הנקבל, להגביל את עיסוקו בכך שבמשך חמש שנים לא יוכל לטפל בקטין, אלא בנוכחות בגיר.

סמכותו של שר הבריאות לפי סעיף 41 לפקודת הרופאים הואצלה לי ביום 22.11.11, ולהלן החלטתי.

החלטה

6. נראה, כי הוועדה שקלה אל נכונה את כל השיקולים הרלוונטיים בפרשה זו, הן לקולא והן לחומרא. מהצד האחד - היא נתנה דעתה לחומרה שבמעשיו של הנקבל. מהצד האחר - נתנה הוועדה משקל ראוי לנסיבותיו האישיות, כפי שהתייחס אליהן גם בית המשפט המחוזי בחיפה בהחלטתו להקל בעונשו של הנקבל, תוך שהתחשבה גם בהבעת חרטה מצדו ובחוות הדעת החיוביות שניתנו אודותיו.

7. אשר על כן, הנני מחליט לאמץ את המלצות הוועדה, ולהתלות את רישיונו של הנקבל, ד"ר אברהם ברקאי, מלעסוק ברפואה במשך שנתיים. תחילת תקופת ההתלייה היא מיום ההתלייה המנהלית של הרישיון – 26.7.2011.

כמו-כן, הנני נותן תוקף להסכמת הצדדים ולפיה, במשך חמש (5) שנים מיום שיוחזר לנקבל רישיונו, הוא לא יטפל בקטין, אלא בנוכחות בגיר בעת הבדיקה.

ניתן היום 3.3.13, כא אדר תשע"ג.

יש להפיץ החלטה זו, כמקובל.

אמנון סטרשנוב, שופט (בדימוס)